

Reflektioner

Jag har fått information som tyder på att medlemmar i föreningen STOPP och parallellorganisationer har upplevt sig ifrågasatta och rent av kränkande behandlade av Förvaltningsdomstolarna.

Hos dessa medlemmar har uppstått en uppfattning om att det hos såväl domstolar som granskande myndigheter finns en mycket grundläggande föreställning, nämligen att en myndighet alltid talar sanning och alltid är vederhäftig, emedan en vanlig medborgare alltid talar i egen sak och därigenom saknar trovärdighet.

Det förhållande att detta strider mot två grundlagar, nämligen RF 1:9 och Europakonventionen artikel 6, strider det dessutom mot domareden enligt Förvaltningsprocesslagen 28 § som hänvisar till RB kap.4, 11§. Många upplever att den juridiska kompetensen används till att formulera beslutsmotiveringar som gynnar myndighetssidan. Det är dessutom inte ovanligt att domen innehåller en förvanskning av vad du har sagt i tydlig avsikt att kunna döma till den enskilde medborgarens nackdel.

Det är inte bara otillständigt och oacceptabelt att så många upplever att de behandlas respektlöst och tvingas känna sig i underläge i Förvaltningsdomstolarna, utan det är också fråga om grundlagsbrott.

Detta faktum tenderar sannolikt att orsaka en växande förtroendeklyfta mellan en ökande skara av medborgarna för förvaltningsdomstolarna och riskerar att skapa sjunkande tilltro till rättssamhället. Om domstolarna inte inser detta faktum riskerar vi troligtvis ett växande samhällsproblem.

Om inte domstolarna beaktar sina skyldigheter enligt grundlagsreglerna, som innefattar RF 1:9 och Europakonventionen artikel 6, vem ska då göra det? Grundlagarna är tvingande regler och förvaltningsmyndigheter och förvaltningsdomstolar har en absolut skyldighet att följa dessa, bland annat i högre grad beakta dels förvaltningslagen § 20 och förvaltningsprocesslagen §§ 8 och 30. Dessutom är det av synnerlig vikt att domstolen tar större hänsyn till domareden, som det framgår av ovanstående.

Det är känt hos föreningen STOPP och dess parallellorganisationer att arbetsgivarna och myndigheterna anser att kränkta och särbehandlade individer är alltför traumatiserade för att kunna samarbeta. Den splittring som uppstått, bl a av föreningen STOPP vid två tillfällen då vissa medlemmar har motarbetat styrelsen och föreningens syften och till slut splittrat organisationen, innebär tyvärr att myndigheterna och arbetsgivarna har fått vatten på sin kvarn. Det är beklagligt att medlemmarna i dessa organisationer har givit dessa rätt. Om vi inte kan kraftsamla och förslagsvis bilda en paraplyorganisation som kan organisera ett stort antal medlemmar, kommer alla våra ansträngningar att bli meningslösa och upplevas som oorganiserade och inte värda att ta på allvar.

Detta förhållande är det som råder idag och är orsaken till att ingenting händer för att förbättra medlemmarnas situation.

Jag har förelagt styrelsen för föreningen STOPP att starta ett forskningsprojekt där alla medlemmar som upplevt sig särbehandlade av offentliga myndigheter och förvaltningsdomstolar skall delta i en enkät där medlemmarna redogör för sina upplevelser i bl a domstolarna. Genom detta forskningsprojekt, t ex i samarbete med ett universitet, kan vi kanske få fram en vetenskapligt grundad erfarenhet som påvisar att enskilda medborgare inte behandlas likvärdigt av offentliga myndigheter. Med en sådan på vetenskaplig grund fastställd sanning, borde vi kunna få

uppmärksamhet för våra problem.

Med vänlig hälsning,

Ted Bondefalk 2013-08-07
juridiskafragor@foreningenstopp.se